

Geboortegeschenk

Mijn hoogbewustzijn als oerkracht

Colofon

ISBN: 978 94 6365 554 5

1e druk 2023

© 2023, Irma Suijkerbuijk-van Gameren

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk: Evelien Veenstra

Redactie: Mirjam van Vliet

Foto auteur: Monique Lily

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Geboortegeschenk

Mijn hoogbewustzijn als oerkracht

Irma Suijkerbuijk-van Gameren

Hoe het begon

In nachtelijke, heldere dromen en visioenen verschijnen er al vanaf dat ik een klein meisje was, regelmatig beelden van mij als schrijver in vroeger tijden. In die beelden zie ik mezelf als man, zittend aan een ouderwetse bruine schrijftafel. Op de tafel staat een olielampje dat een flikkerend schemerlicht geeft. Met de punt van een prachtige ganzenveer doopt hij in een potje met inkt, om vervolgens in een antiek uitziend boek teksten te schrijven.

De signalen om een boek te schrijven over mijn levens- en zielservaringen worden door de jaren heen steeds sterker. Mijn gidsen van liefde en licht, werken door andere mensen heen om mij boodschappen te geven dat het toch echt de bedoeling is dat ik een boek ga creëren. Zo ook op een dag in het jaar 2015 als ik een reading krijg van een medium: 'Ben jij een boek aan het schrijven? Doen hoor! Ik zie het beeld van een prachtig omslag, maar als ik het boek open doe, zie ik allemaal lege pagina's. Het is echt de bedoeling dat je je boek schrijft!' Ze zegt het met zoveel kracht en stelligheid dat ik er niet omheen kan.

Toch gaan er nog wat jaren overheen, maar in juni 2017 zet ik mijn eerste woorden op papier. Op een nacht dient een gids zich aan in een heldere droom. Hij stelt zich voor als mijn schrijfgids. In die heldere droom tikt hij met een pen op mijn rechteroor en zegt: 'Luister en schrijf! In de zevende maand van het jaar 2020 is je boek klaar om uitgegeven te worden.'

En zo geschiedt het: op 15-07-2020, mijn geboortedag, ziet mijn (semi)autobiografische boek *Bijzonder kind; mijn pad naar verlichting*, het levenslicht. Het vertelt het verhaal van mijn hoogontwikkelde ziel Aurora, die ervoor kiest om opnieuw te incarneren in een lichaam van vlees en bloed. De keuze om naar Moeder Aarde te komen, vervult mijn doel om de wijsheid van mijn ziel te vergroten. Samen met gidsen en andere helpers van liefde en licht heb ik voorafgaand aan mijn reis naar aarde een ziels- en levensplan geschreven. Dit plan biedt kansen om de aardse lessen te leren, die ik vrijwillig heb gekozen om de ontwikkeling van mijn ziel te bevorderen. In het gezin waarin ik opgroeï, wordt mijn gevoeligheid voor energieën niet herkend. Het wordt een moeizame, eenzame weg vol obstakels en onbegrip. Tot op een dag de huisarts aan mij en mijn moeder vertelt dat wat ik ervaar paranormale begaafdheid wordt genoemd. Buurvrouw Nathalie brengt mij vervolgens in contact met haar nicht Fiona die van kleins af aan ook andere werelden waarneemt en mensen helpt omgaan met de verschillende heldere gaven en alles wat daarbij komt kijken. Tijdens mijn ontmoeting met Fiona ziet ze direct mijn gevoeligheid en heldere gaven. Tegen het aanbod van Fiona om me te begeleiden in het verder ontwikkelen van mijn heldere gaven en hoe daarmee om te gaan, zeg ik volmondig ja.

Vanaf dat moment begint mijn pad naar verlichting...

In het boek dat je nu in handen hebt, gaat het verhaal waar het boek *Bijzonder kind* eindigde, verder. Het geeft een inkijk in mijn leven als jong volwassene.

Aan de hand van mijn spirituele ontwikkeling en mijn levendige zielsherinneringen neem ik je mee op reis door de diepte van de schepping, opdat je herinnering aangaat.

Als je gaat herinneren wie je van oorsprong bent en waarvoor

je hier op aarde bent, kun je hooggevoeligheid, hoogbewustzijn en je persoonlijke gaven, talenten en kwaliteiten makkelijker integreren in je menselijke jas en toepassen in je leven.

Als ik wakker word, schijnt een stralende zon mij door de kieren van de gordijnen tegemoet. Ik hoor mijn moeder beneden rommelen. Buiten hoor ik mijn vader het gras maaien. Dat doet hij elke zaterdag. Meestal help ik hem met het gras opharken, maar sinds ik in de kapperszaak werk of naar Fiona ga, gaat dat niet meer. Ik rek me uit en denk met een grote glimlach op mijn gezicht aan alle bijzondere gebeurtenissen van de afgelopen tijd. Mijn moeder merkt tijdens het ontbijt op hoe vrolijk ik ben en samen kletsen we gezellig terwijl we ons brood opeten.

‘Moet je vandaag werken, Irma?’ vraagt mijn moeder.

‘Nee, vandaag heb ik vrij. Ik heb straks met Fiona afgesproken!’ vertel ik haar opgetogen.

‘O ja, dat is ook zo!’ zegt ze. ‘Ga je dan maar snel klaarmaken, dan ruim ik hier wel op.’

Ik geef mijn moeder een knuffel. ‘Dank u wel, ik heb zo’n zin in vandaag!’

Ik haast me naar boven om me te douchen en mijn tanden te poetsen. Als ik aangekleed ben, zeg ik mijn moeder gedag en haal ik mijn fiets uit de garage. Op dat moment komt mijn vader via de zijingang binnen om de hark te pakken.

‘Dag pap, ik ga naar Fiona,’ roep ik blij. Mijn vader steekt zijn hand op en zwaait me glimlachend uit.

‘Goedemorgen Fiona, ik ben een beetje vroeg, maar ik kon niet wachten tot het tijd was om weer naar je toe te gaan. De hele week heb ik me zo blij gevoeld en zo goed geslapen en ik voel me zo blij dat ik weer hier bij jou ben,’ ratel ik zonder adem te halen.

‘Goedemorgen Irma, misschien fijn om ook daadwerkelijk binnen te komen?’ antwoordt Fiona duidelijk geamuseerd door mijn enthousiasme.

Een beetje beschaamd antwoord ik lacherig: ‘Oh ja, dat lijkt me wel handig.’

‘Ga lekker zitten, dan zet ik een kopje thee voor ons. Ik had het water al laten koken zodat we snel van start kunnen.’

Fiona zet het dienblad met daarop een prachtig beschilderde theepot en bijpassende kopjes en schotels op de salontafel.

Verwonderd vraag ik of het een nieuwe set is.

‘Dat heb je goed gezien. Ik heb deze set gisteren gekocht. Vind je de kleuren niet prachtig?’ Aan de schittering in Fiona’s ogen zie ik hoe blij ze met haar aankoop is.

‘Schitterend! En de vormen die allemaal in elkaar lijken te passen! Wauw... ik ben er stil van. Het lijkt me zo fijn om zo mooi te kunnen schilderen. Elke kleur lijkt een eigen verhaal te vertellen en toch is het een met alle kleuren tezamen,’ roep ik uit.

‘Je straalt ervan, Irma.’ Met een knik van haar hoofd zet ze haar woorden kracht bij. ‘Dit is de herkenning van je ziel dat alles een is en toch ook afzonderlijk van elkaar kan bestaan in de wetenschap dat het onderdeel is van het grote geheel.’ Ik voel de energie achter haar woorden door me heen gaan en staar even voor me uit om het te verwerken.

‘Wil je een koekje bij je thee?’

‘Oh ja, die zien er lekker uit, die lust ik wel.’

Fiona zet het kopje thee voor me neer en biedt me een koekje aan.

‘Vertel me eens, hoe komt het dat je je zo blij voelt?’ vraagt Fiona terwijl ik net een hap neem van de koek.

Ik kijk haar aan en een moment word ik gevangen in haar betoverende groene ogen.

Ik gebaar naar mijn mond dat ik even niks kan zeggen. In gedachten zie ik het al helemaal gebeuren dat alle koekkrumels uit mijn mond de ruimte in vliegen als ik direct zou antwoorden! Stilletjes moet ik om mijn eigen beeld lachen. Fiona zegt met pretlichtjes in haar ogen: ‘Rustig aan, bijzonder kind. Eet eerst maar je mond leeg voordat alle krumels hier door de lucht vliegen.’

Bijna verslik ik me, omdat ik weet dat ze mijn beeld in gedachten heeft kunnen waarnemen.

Op tijd kan ik me herstellen en ik slik de restanten van het koekje door. Ik neem er een slokje van mijn thee achteraan. ‘Sinds ik vorige week bij je ben geweest en je mij mijn aura hebt laten voelen en me hebt helpen ontspannen in mijn lichaam, is er iets wezenlijks veranderd in mij. Met als klap op de vuurpijl de bevestiging dat de herinnering aan een van mijn vorige levens klopt. Dat jij en ik echt weer in elkaars leven zijn gekomen en je me weer mag begeleiden. Dit allemaal en de wederzijdse herkenning met de liefdesstroom van onze ziel heeft zoveel in mij geopend dat er alleen maar blijdschap stroomt. De hele week loop ik al te stralen en slaap ik goed.’

Fiona’s aura straalt een zachtroze licht uit als ze met een stralende lach zegt: ‘Fantastisch zeg, wat ben ik blij voor je. Je mag best weten dat ik me ook al de hele week zo blij voel. Het gevoel dat we weer in elkaars leven zijn, geeft een gevoel van allesomvattende liefde dat met geen pen te beschrijven is, maar alleen gevoeld kan worden in hart en ziel. Ik voel me vereerd dat ik je mag begeleiden en ook weer van jou kan leren.’

We staan tegelijkertijd op en geven elkaar een knuffel. Even

blijven we zo staan om te genieten van de energie die van hart naar hart stroomt.

‘Laten we nog even gaan zitten en onze thee opdrinken. In de tussentijd wil ik je graag iets vertellen om deze dag mee te beginnen.’

Op het puntje van mijn stoel, met mijn kopje thee in mijn rechterhand, hang ik al aan haar lippen nog voor ze een woord heeft gesproken.

Fiona begint: ‘Ik hoef het je eigenlijk niet uit te leggen, want jij weet zonder te weten hoe je dingen weet. Je bent met het kosmisch bewustzijnsgeheugen naar aarde gekomen, wat een zeldzaamheid is. Maar om je aardse brein ook hierin mee te nemen, wil ik je het volgende vertellen:

‘We zijn allemaal een vonk van licht in een menselijke jas. Onze ziel is een enorm grote bewegende fijnstoffelijke energie. Het is een straal, vonk of bol van gekleurd licht die voor een klein deel incarneert in het fysieke lichaam. Het grootste deel van je zielsenergie waaiert en stroomt om je fysieke lichaam heen. Dit wordt de aura genoemd, of ook wel lichtlichamen. Deze lichtlichamen zijn verbonden met verschillende chakra’s. Chakra’s zijn levenswielen die de levensenergie transporteren door en om ons heen. Er zijn er zeven in het fysieke lichaam en ontelbaar veel daarbuiten.

Ieder lichtlichaam en ieder chakra heeft een eigen functie, kleur en toon. Elk deel is opgebouwd uit verschillende energiestromingen en trillingen.’

Ze stopt even met vertellen en kijkt me aan om te kijken of ik het kan volgen. Als ze ziet dat ik het allemaal in me opneem, vervolgt ze haar verhaal:

‘Als ziel kiezen we er vrijwillig voor om te incarneren, wat letterlijk in het vlees komen betekent. Samen met onze gid-

sen van liefde en licht en andere lichtwezens kiezen we hoe ons lichaam van vlees en bloed eruit gaat zien. Tot in detail beschrijf je in je levensplan en draaiboek welke vorm en lengte je lichaam zal hebben, welke kleur ogen, welke huidskleur, welke haarkleur. En ook welke lichamelijke en/of geestelijke ziekten en gebreken je wilt ervaren en hoe gevoelig je energetisch systeem zal zijn.'

Als Fiona een slok van haar thee neemt, haal ik eerst eens goed adem. Ik merk dat ik mijn adem in heb gehouden toen ze aan het vertellen was.

Terwijl ze me doordringend aankijkt zegt ze:

'Het is belangrijk om te herinneren dat je nooit los bent van je oorsprong, Irma.

Het is je zielsmissie om dit weer te gaan herinneren en te (be)leven in je prachtige menselijke outfit.'

Fiona vertelt verder:

'Door middel van subtiele zintuigen en verschillende energiestromen is je energetisch systeem verbonden met je oorsprong. Het is verbonden met je dimensie van herkomst en met je eigen unieke frequentie en ritme.'

'Ik merk dat mijn hersenen moeite hebben met het begrijpen van wat je zojuist hebt verteld, Fiona. Mijn hele wezen echter weet dat het klopt. Op welke manier kan ik ervoor zorgen dat mijn brein het in zich kan opnemen? Is het belangrijk dat het brein het snapt?' Ik stel haar direct alle vragen die in me opkomen.

Fiona antwoordt: 'Jazeker, je leeft nu op aarde in je fysieke lichaam en je hebt je brein nodig om de aardse lessen ook op die manier te leren. Elke keer dat je met je brein iets snapt, valt er een puzzelstukje op zijn plaats; zie het als een ingewikkelde legpuzzel die je in elkaar legt en waarvan de kennis vervolgens weer omgezet wordt in energie-informatie.

Deze informatie zal dan energetisch getransporteerd worden naar je lichaamscellen, de aarde en het universum. Elke keer dat zo'n puzzelstukje op zijn plaats valt, gebeurt dat niet alleen bij jou maar ook in het grote geheel; ook wel het collectief genoemd. Verwar begrijpen echter niet met het in je hoofd stampen en alles analyseren. Het gaat erom dat je met je hele wezen de energie achter de informatie in je opneemt en deze energie met je breinenergie omzet in aardse taal. Alsof je Engelse taal of een andere vreemde taal vertaalt naar het Nederlands, zodat je begrijpt wat er verteld wordt of geschreven staat.'

Mijn hersenen maken op dit moment overuren, en als Fiona opkijkt en mijn wazige blik ziet, glimlacht ze en legt uit: 'Alles is energie, weet je nog? En energie staat nooit stil, het stroomt altijd. Zo ook met het opnemen van informatie in je brein en het denken vanuit je brein. Dat is ook energie en die stroomt. Soms snel en licht, een andere keer zwaar en traag, net naar gelang de trilling en frequentie van de informatie en/of gedachte.'

Ik knik ter bevestiging en herkenning.

Fiona ziet dat het me duizelt.

'Het is voor nu wel even genoeg, al deze informatie. Laat het maar gewoon stromen en probeer het niet te onthouden. Op het moment dat je informatie nodig hebt zal het in je opkomen, vertrouw daar maar op.

Kom maar even lekker liggen op mijn behandeltafel, dan zal ik je helpen met de energie door te laten stromen en te ontspannen.'

'Dit is zo fijn,' zeg ik zachtjes. 'Ik word helemaal ondergedompeld in zachte energie en ik voel dat er stukjes op hun plaats vallen, alsof het in elkaar klikt en de tandwielen weer gesmeerd worden en gaan draaien. Of zeg ik nu iets heel gek?''

‘Je voelt het goed, lieve Irma. Alle informatie die voor jou belangrijk is neemt de positie in zoals die voor jou bedoeld is. Je totale systeem, inclusief je brein, zal weten zonder te weten hoe het iets weet. Dit heb jij al van nature, maar het wordt nu ook in je fysieke gestel geïnstalleerd en geactiveerd.’

‘Ik ben er stil van. Dit voelt zo enorm goed,’ reageer ik loom en ik slaak een diepe zucht van ontspanning.

Na deze energie ontvangen te hebben, kom ik weer langzaam bij. Ik wrijf in mijn ogen en doe ze open. Ik rek mijn hele lichaam uit, ik gaap uitgebreid en daarna ga ik met mijn benen over de rand van de behandelafel zitten. Mijn benen laat ik even lekker bungelen en ik zucht nog eens diep vanuit een tevreden innerlijk gevoel.

‘Fiona, hoe werkt dat nou met energie? Het is zo fijn wat je doet.’

‘Goede vraag zeg. Ik schenk even een glaasje water voor ons in zodat we goed kunnen drinken. Dat is erg belangrijk bij energiewerk.’

Energiewerk, energiewerk, galmt het door mijn hoofd. Dat klinkt mooi. Zou ik dat ook kunnen, vraag ik me af.

Op dat moment komt Fiona de kamer weer binnen met de glazen water.

‘Wat is dat water helder zeg en wat glinstert het mooi.’ Het is alsof ik voor het eerst de pracht van water tot me door laat dringen.

‘Dat komt doordat water een informatiedrager is en ik geef het water de liefdevolle gedachte om te sprankelen en al onze cellen te vullen met de energie van het water. Water leeft en je kunt ermee communiceren en het informeren over wat je nodig hebt. En als je niet weet wat je nodig hebt, dan vraag je of het je water in je lichaam aan wil vullen en om het te voorzien van alles wat jij specifiek nodig hebt.’

‘Zo hé, dat is wel heel mooi. Dus ik kan dat ook zelf doen?’

‘Ja hoor, iedereen kan dat.’

‘Cool zeg, dat ga ik doen!’ zeg ik enthousiast.

‘Om je vragen over energie en energiewerk te beantwoorden, zal ik je uitleg geven aan de hand van wat voorbeelden.’

‘Huh, had ik de vraag of ik energiewerk kan doen hardop uitgesproken?’ vraag ik verbaasd.

‘Nee hoor,’ lacht Fiona, ‘maar ik heb die gedachte wel opgevangen toen ik de kan vulde met water.’

‘Oh ja,’ lach ik. ‘Jij kunt natuurlijk gedachten opvangen.’

‘Ja, maar alleen diegene die echt van belang zijn, dus maak je geen zorgen dat ik andere gedachten opvang,’ antwoordt Fiona en ze geeft me een knipoog.

‘Goed, hoe werkt dat nou met energie? Om te beginnen is er geen leven mogelijk zonder energie. Alles bestaat uit energie en is altijd in beweging. Energie stroomt door en om je lichaam en je lichtlichamen en voorziet op die manier al je cellen van voeding. Dit gebeurt om allerlei lichamelijke processen aan te sturen, zoals bijvoorbeeld denken, bewegen, eten en verteren, om maar een aantal belangrijke zaken te benoemen. Als je te weinig energie hebt, voel je je lusteloos en moe, maar als je overloopt bruis je van de energie. Energie kun je niet vastpakken maar is op deze manier wel te ervaren.’

‘Dat leg je mooi uit. Dus als ik op je behandelafel lig dan geef je mij energie?’ vraag ik.

‘Onder andere geef ik je dan energie. Nou ja niet ik, maar het stroomt door mij heen vanuit een bron vol energie. Deze bron vult zichzelf altijd weer aan en kan niet opraken. Ik ben een kanaal voor deze bronenergie. Je kunt het zo zien: in een batterij bijvoorbeeld ligt energie opgeslagen en die energie wordt in gebruik genomen als dat nodig is. Als de batterij wordt gebruikt, geeft hij energie vrij om datgene waarvoor je de batterij gebruikt te voeden.

Als je lichaam en/of aura een tekort aan energie heeft, ga je je vermoeid voelen en als dit niet aangevuld wordt dan wordt de reserve-energie die opgeslagen ligt aangesproken. Als de reserve-energie op begint te raken, raak je uitgeput. Het is dus belangrijk dat energie aangevuld wordt om te kunnen blijven functioneren.

Dit aanvullen gebeurt onder andere door eten en drinken

en lichaamsbeweging. Ook het licht van de zon en de maan geeft voeding, maar dan in de vorm van licht. En wat ik doe met energiewerk is de energie uit de Goddelijke bron door mij heen laten stromen en die via mijn handen en lichaam naar jouw lichaam, aura en chakra's transporteren. Ook laat ik energie vanuit de aarde door me heen omhoog stromen om jou aan te vullen als dat nodig is.'

'Dus eigenlijk is alles om ons heen een grote batterij waarin energie opgeslagen ligt die vrijkomt als we dat nodig hebben?' vraag ik met grote belangstelling.

'Ja, zo zou je het inderdaad kunnen zien. Of eigenlijk zijn het meerdere grote batterijen, generatoren en reservoirs in verschillende dimensies en werelden die allemaal in contact staan met die ene grote bron die nooit leeg kan raken, maar dat is lastig te bevatten en doordat het ook geen vaste materie is, snapt ons brein het maar moeilijk. Het kost veel te veel energie als je probeert het met je brein te snappen. Weet je nog? Denken kost ook energie.'

'Ik weet het, ik zal geen moeite doen om erover na te denken. Volgens mij krijg ik daar dan ook alleen maar hoofdpijn van,' zeg ik lachend.

'En om je vraag of jij ook energiewerk kunt doen te beantwoorden, ga ik nu op de behandeltafel liggen en mag jij mij energie geven.'

'Oh eh, jeetje, meen je dat? Ik mag jou energie geven? Kan ik dat al dan?' stamel ik.

Fiona schiet in de lach en met een handgebaar zegt ze: 'Natuurlijk kun je dat, ik zal je begeleiden.'

Mijn hart gaat tekeer, want ik heb werkelijk geen idee wat ik moet doen. Maar ik spreek mezelf moed in, want als Fiona zegt dat ik het kan, mag ik daarop vertrouwen.

Fiona gaat op haar rug liggen en legt het kussen onder haar hoofd goed zodat haar hoofd en nek helemaal ondersteund worden. Ze vraagt mij om een kussen onder haar knieën te leggen zodat haar onderrug voldoende contact maakt met de behandeltafel.

‘Leg ook maar even een deken over me heen,’ vult ze aan. Ik pak een prachtige, oudroze deken en ik dek Fiona ermee toe. Haar voeten dek ik met nog een dekentje extra toe. Terwijl ze comfortabel ligt, vertelt ze me dat ik geboren ben met een enorme gevoeligheid en dat ik veel dingen kan ervaren en waarnemen.

‘Irma, je hebt zoveel moois te brengen voor de mensen, de dieren en de aarde. Ik wil je graag laten ervaren hoe de energie door je heen stroomt zodat je daar regie over kunt nemen en je niet alles als een spons absorbeert, maar het in beweging laat zijn. Het is fijn dat je al zo jong hieraan kunt wennen.’

Ze vult aan: ‘Weet dat je hoogbewustzijn geen vloek is, maar een geboortegeschenk.’

‘Een geboortegeschenk?’ vraag ik verwonderd. Vooralsnog voelen mijn ervaringen niet direct als een geschenk, maar eerder als een doolhof waarvan ik de uitgang niet kan vinden.

‘Ja, dit geschenk geeft je de mogelijkheid om berichten rechtstreeks uit de bron, uit de aarde en vanuit je ziel te ontvangen en die ook te begrijpen en te vertalen naar aardse taal. Met behulp van je hoogbewustzijn zet je de taal van licht en de taal van de heilige geometrie om in aardse taal. Het is wel belangrijk om de tijd te nemen om te ervaren hoe dit voor jou persoonlijk werkt. We zijn immers allemaal uniek en ieders geboortegeschenk zal anders worden ingezet in de wereld van vorm en vaste materie. En ik weet dat jij

het kosmisch bewustzijnsgeheugen nog in je draagt en dat dit zeldzaam is, zoals ik eerder vandaag al aangaf.’

‘Dank je wel voor je uitleg, ik ben er stil van. En als je kosmisch bewustzijnsgeheugen zegt dat dit zeldzaam is, voel ik een apart gevoel vanbinnen in mijn maag en borstgebied. Het maakt me ook nieuwsgierig naar wat dat inhoudt.’

‘Gaandeweg zul je ontdekken wat het voor jou inhoudt en ik zal je begeleiden en steeds een stukje uitleggen. Het is veel en veel te groot om het met je brein en fysieke lichaam te snappen. Zelfs je energetisch systeem kan het niet volledig dragen, maar zal het stap voor stap, in jouw tempo en ritme laten stromen. Dat wordt allemaal Goddelijk geleid.’

‘Jij bent dus niet geboren met het kosmisch bewustzijnsgeheugen, Fiona?’

‘Nee, er zijn maar een handjevol mensen over de hele wereld die met het kosmisch bewustzijnsgeheugen geboren zijn,’ licht ze mijn vraag toe.

‘Maar je weet er dus wel het een en ander vanaf?’ vraag ik nog even voor de zekerheid.

‘Ja, dat is waar ik onder andere mee geboren ben en ik heb me erin ontwikkeld om rechtstreeks informatie uit de Goddelijke bron door te kunnen geven. In dit geval kan ik jou dus begeleiden in waarmee jij op aarde bent gekomen.’

‘Wauw, dat lijkt me ook een zeldzaamheid. Ik vind het prachtig en ik ben super blij dat wij weer in elkaars leven zijn gekomen!’

‘Dat is wederzijds lieverd. Laten we nu de energie uit de bron oproepen en door je heen laten stromen, zodat je via je handen en lichaam de energie aan mijn systeem kunt geven.’ Me al wat meer op mijn gemak voelend antwoord ik: ‘Dat is goed, zeg maar wat ik kan doen.’